

Publicerad 2023-04-03 04:55 av Peter Stjerngrim

Nej, jag har ännu ej redigerat detta flöde men väljer att publicera den likväl för att inte ångra mig ...

Publicerad här tidigare i maj 2013

Det är aldrig för sent ...

... att förlora tron på livet
och helt enkelt lägga ner
verksamhetens eventuella aktivitet ...

Med lite övning
kommer färdighet
Och tränar man bara
lite mer än vanligt
på att även det
man redan vet
är omöjligt att klara ...

... så ökar chanserna
blott bara för
att hamna helt utanför
och att man förutan
större ansträngning
samt med blott
något litet förträngning
når fullständig framgång
utan något som helst
krav eller tvång
vad avser den slutliga destruktionsen
av såväl den rådande
som den ännu förebyggande situationen ...

Men å andra sidan ...

... är det heller ej
någonsin för sent
vare sig
för dig eller mig
att ge såväl livet i sig
som förutsättningarna
och tillika möjligheterna
vilka livet skänker
helt nya chanser ...

... att hoppa över
det där med att ge upp
och låta sig fastna i befintliga
fördomar
uttjänta livsmönster
och andra destruktiva institutioner ...

Sådana förutan vars inverkan
och övriga influenser
vi såväl
var och en för sig
som tillsammans
får tillgång till
precis alla ingredienser
vi någonsin kan komma att behöva
men kanske så även några fler där till ...

... Om vi blott
bara tillåter oss att våga
såväl tänka lite mer självständigt
och låta insikterna vi ernått
öka utsikterna för
att vi såväl ska kunna
se som förstå
att chanserna vi skulle kunna få ...

- de där vi tidigare ej fått
för att vi dem försummat
mycket för att vi ej oss själva dem unnat -

... skulle låta oss allt vi vill
och en bra mycket längre bit till
lättare kunna nå ...

Förutsatt
nu som då
att vi någon gång ibland
vågar be om goda råd
samt att vi vid behov
blott sträcker ut

en hand eller två
för att eventuellt
så ock lite stöd och support
kunna få ...

Allt det egentligen handlar om
är hur vi väljer
att förhålla oss till
såväl
frågeställningen
" Varför vi tror att vi finns till"
som till
vår insikt om
och förståelse för
"Vad vi själva verkligen vill"

Att skylla på brist på tid
när allt livet oss skänker
om vi det grundligt betänker
är just tid,
håller knappast i längden
vare sig för oss
var och en för sig
eller för den större mängden ...

Ty som alla nog säkert redan
inom sig själva vet
är tid i förhållande till
vad vi behöver, måste och vill
och en hel del annat mer därtill ...

... intet annat
än likförbannat
en renodlad fråga om
vilka preferenser vi har
spatial förmåga
samt
social- och emotionell
intelligens
logisk och teknisk kompetens ...

... tillsammans i ljuv förening ...

Men också om hur mycket tid
vi faktiskt har kvar
och om vi förmår
att rätt saker prioritera ...

... jämväl att vi har kommit
till insikt om och verkligen vet
vad som verkligen är mest väsentligt
att i våra liv
låta få ha allra högsta prioritet ...

- Kärleken
och allt som den hör till! ...

Ty kärleken för utan
är tiden livet skänkt oss
intet annat
än meningslöst förslösat spill
och då spelar det egentligen ingen roll
om vi överhuvudtaget ens finns till ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten